

OMSETNINGSRÅDET

PROTOKOLL fra møtet i Omsetningsrådet på Refsnes Gods

onsdag 14. juni kl 0930

(Møte nr 4 2000)

Møtet vart sett kl 0930.

Til stades: Sigurd Verdal, Steinar Hauge, Kirsten Indgjerd Værdal, Svein Kostveit, Torbjørn R. Skjerve, Jostein Frøyland, Oddmund Østebø, Oddrun Hokland, Tore Chr. Malterud, Øyvind Bergstrøm, Knut-Ole Brynildsen, Ole Festad Lund og Odd Harald Nordsveen

Forfall: Gabriel Joa og Johnny Hagen

Leiaren fastslo at møtet kunne gjere vedtak.

1. DAGSORDEN

Vedtak:

Dagsorden vert godkjent utan merknader.

2. GODKJENNING AV PROTOKOLL

Vedtak:

Protokoll fra møtet i Omsetningsrådet 23.04.1999 vert godkjent.

Innhald protokoll:

3.	Administreringa av marknadsreguleringa i grøntsektoren – Klage over vedtak om tilbakebetaling av tilskot til reguleringsanlegg	S. 3
4.	Forskrift om reguleringslagring av epler av avlingen i år 2000	S. 6
5.	Forskrift om nedskrivningstilskudd ved fabrikklevering av epler av avlingen i år 2000	S. 8
6.	Forskrift om billegalsaksjonar for eple av avlingen i år 2000	S. 10
7.	Opphevelse av vedtekt og avtale knyttet til Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker	S. 13
8.	Markedsregulering i melkesektoren – Omsetningsavgift på melk I 2. halvår 2000	S. 14
9.	Markedsregulering i melkesektoren – Endring av nærmere bestemmelser for markedsregulators mottaksplikt innenfor melkesektoren	S. 16
10.	Markedsregulering i kjøttsektoren – Rente og pallehold 1. halvår 2000	S. 20
11.	Markedsregulering i fjørfessektoren – Satser for markedsregulerende tiltak i 1. halvår 2000	S. 21
12.	Overdragelse av verksemda i Omsetningsrådet sitt sekretariat til Statens landbruksforvaltning	S. 25
13.	Markedsregulering i melkesektoren – Fast rentesats 1. halvår 2000	S. 27
14.	Markedsregulering i kjøttsektoren – Administrasjonsgodtgjørelse 1999/2000	S. 28
15.	Møtedatoer 2. halvår 2000	S. 29

3. ADMINISTRERINGA AV MARKNADSREGULERINGA I GRØNTSEKTOREN – KLAGE OVER VEDTAK OM TILBAKEBETALING AV TILSKOT TIL REGULERINGSANLEGG

Omsetningsrådet gjorde 20.3.2000 følgjande vedtak:

”Med heimel i Stortinget si behandling av St prp nr 67 (1997-98) Jordbruksoppgjøret 1998, vedtek Omsetningsrådet at Gartnerhallen sitt ansvar for å administrere gjennomføringa av avsetningstiltaka i grøntsektoren vert ført over til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd (GPS). Desse endringane vert iverksett frå 01.07.2000. Ansvaret for faglege tiltak og opplysningsarbeid vert overført til Omsetningsrådet.

Omsetningsrådet vil gjennomføre tilbakebetaling av ikkje avskrivne tilskot til reguleringsanlegg.

Omsetningsrådet vil leggje til grunn at resterande tilskot gitt til anlegg som pr. 31.12.1999 er eigd av lokale produsentlag, som ein hovudregel ikkje vil bli kravd tilbake. Det er eit vilkår at produsentlaget er organisert slik at berre lokale, aktive produsentar kan vere eigarar. Det er vidare eit vilkår at produsentlaget ikkje har tidsmessig uavgrensa bindingar til andre aktørar, eller at slike forhold er nedfelt i vedtektene. Produsentlaget må årleg rapportere til Omsetningsrådet om kor vidt det er gjort endringar i vedtektene.

Tilskot som er gitt til anlegg som av Omsetningsrådet sitt sekretariat er godkjende som fruktlager, vil som ein hovudregel ikkje bli kravd tilbake så lenge det er marknadsregulering av frukt.

Omsetningsrådet legg vidare til grunn at ein ikkje gjennomfører krav om tilbakebetaling overfor anlegg der anslått restbeløp av samla gitte tilskot ikkje overstig 100.000 kroner.

Arbeidsutvalet får fullmakt til å godkjenne GPS i forhold til dei krava som er stilt før 01.07.2000.”

I brev av 5.5.2000 klagar Gartnerhallen over vedtaket om tilbakebetaling. Tilbakebetalingskravet vert kravd gjort ugyldig pga

- mangelfull oppgjeving av heimel
- mangelfull grunngjeving
- utanforliggende omsyn
- manglande førehandsvarsling
- saksbehandlingsfeil

Kravet vert vidare sett på som urimeleg og det vert bedt om at Omsetningsrådet må dokumentere kva anlegg det gjeld og kor stort kravet er.

Adgangen til å klage er gitt i omsetningslova § 11, fjerde ledd.

Omsetningsrådet har gjennom vedtaket ikkje kravd midlar tilbake. Det følgjer imidlertid av eit vedtak om å avvike Gartnerhallen si rolle som marknadsregulator at dette spørsmålet automatisk vil dukke opp, etter retningsliner for tilbakebetaling av desse tilskota. Omsetningsrådet har vedteke at arbeidet med tilbakebetaling vil bli starta, og lagt føringar for korleis dette bør skje. Heimelen for å gjere eit slikt prinsippvedtak ligg både i den angitte heimelen i jordbruksoppgjeret og i Omsetningsrådet sin generelle styringsrett over midlane frå omsetningsavgiftene.

Vedtaket i jordbruksoppgjeret gir vide fullmakter til å gjennomgå administreringa av marknadsreguleringa. I dette ligg også administreringa av gitte tilskot både via Omsetningsrådet og direkte frå Landbruksdepartementet.

Midlar til reguleringsanlegg vart stilt til disposisjon både over fondet for omsetningsavgiftene for dei ulike produktgruppene og over jordbruksavtalen. Fullmakt til å disponere dei sist nemnde ligg i dei årlege jordbruksavtalane. Heimelen for dei aktuelle tilbakebetalingskrava vil imidlertid ligge i vedtaka som er gjort om dette 21.5.1979 og 27.11.1991. Gartnerhallen har selt alle sine anlegg til GRO-systemet, Bama og andre. Det følgjer av dei eksisterande regelverka at dette utløyser vurdering av krav om tilbakebetaling. Uansett om anlegga var selt eller ikkje, måtte utviklinga av Gartnerhallen si rolle som forvaltar av offentlege ordningar utløyse spørsmål om tilbakebetaling av tilskot gitt til formålet å oppretthalde kapasitet som regulator.

At den vedtekne omlegginga av reguleringa vil føre til krav om tilbakebetaling, er behandla både i møtet 12.4.1999 og 29.11.1999. I den siste protokollen vert det vist til at krav om tilbakebetaling må baserast på regelverket som gjeld for dette. Dersom ein skulle ynskje å foreslå at tilskota ikkje vart tilbakebetalt, ville dette for midlar gitt over jordbruksavtalen ha karakter av omdisponering av desse, og ei sak som eventuelt ville måtte fremmast som forslag for avtalepartane. Rådet har foreslått å ikkje avvike frå dei gjeldande retningslinene for tilskota. Forslaget er vidare begrunna i konkurranseforholda mellom Gartnerhallen/GRO-systemet og andre aktørar som etter omorganiseringane i utgangspunktet er likeverdige aktørar. Sitatet som det er vist til i pkt. 3.2 gjeld anlegg som er selt til lokale produsentinteresser.

Det vert i klagen påstått at det ikkje vart gitt uttrykkeleg føresetnader for tilskota at Gartnerhallen skulle verke som marknadsregulator. Det er imidlertid berre i regi av rolla som regulator at Gartnerhallen har disponert tilskot til ulike kostnader i marknadsreguleringa, m.a. til bygging av reguleringsanlegg. Frå og med jordbruksavtalen i 1962-63 vart beløp til reguleringsanlegg skilt ut som

eigen post og det vart lagt til grunn at midlane skulle brukast etter same praksis som for midlane frå omsetningsavgiftene. Jf. Sverre Lie: Omsetningsrådet gjennom 50 år, side 257.

At det ikkje hefter tvil om vilkåra for desse tilskota, går også fram av dei avtalane Gartnerhallen inngjekk hausten 1998, der det går fram at basert på Omsetningsrådet sitt vedtak av 21.5.1979, er det klart at transaksjonane som avtalen omtalar, kan medføre krav om tilbakebetaling av heile eller deler av dei løyvde beløpa. Desse avtalane har dei i sekretariatet som har fått dei, erklært ikkje å formidle vidare, utover å gi generell omtale og vurdering i innstilling til Arbeidsutvalet og Omsetningsrådet.

Gartnerhallen får tilsendt alle protokollar frå Arbeidsutvalet. Vedtaket om å vurdere tilbakebetaling er gjort 12.4.1999. Også gjennom muntleg kontakt har Gartnerhallen hatt rikeleg høve til å presentere sitt syn. Saka er førebuande behandla i Arbeidsutvalet 21.02.2000 og Gartnerhallen er gjort kjent med protokollen fra møtet og har kommentert den i brev av 15.03.00 og er i tillegg presentert i Omsetningsrådet. Det er ikkje klaga over vedtaket om å avvikle Gartnerhallen sitt marknadsregulatoransvar.

Når det gjeld spørsmålet om tilbakebetaling er urimeleg, kan dette først vurderast fullt ut når ein ser kva midlar det er tale om. Omsetningsrådet har ikkje gjort vedtak om tal anlegg eller kor store midlar det er snakk om, men har lagt til grunn visse anslag som grunnlag for å vurdere konsekvensane av avviklinga av regulatorrolla i ein vidare samanheng. Etter vår vurdering vil det vere svært urimeleg om visse aktørar skulle få behalde resten av støtta som er gitt til reguleringsanlegg som ei gåve. Dette vil verke konkurransevridande i forhold til andre aktører i hagebrukssektoren.

Vedtak:

Med heimel i omsetningslova § 11, fjerde ledd foreslår Arbeidsutvalet for Omsetningsrådet at det gjer følgjande vedtak:

Klagen frå Gartnerhallen av 5.5.2000, ved advokatfirma BAHR, vert ikkje teken til følgje, men oversendt til Landbruksdepartementet.

4. FORSKRIFT OM REGULERINGSLAGRING AV EPLER AV AVLINGEN I ÅR 2000

Tilskott til reguleringslagring gir godkjende produsentar og fruktlager kompensasjon for lagring av eple og pærer av klasse I i perioden 16.10.2000 til 30.11.2000. Ordninga er meint å motverke at all motteken vare blir sendt ut i

marknaden med ein gong. Tilskott til lagring av norsk frukt etter 01.12.2000 er i følgje gjeldande WTO-reglement ikkje tillate.

I St. meld. nr 19 er det fastslått å avvikle marknadsreguleringa for pærer. Dette er stadfesta gjennom behandlinga i Stortinget 9. mai 2000. Pærer vert difor teke ut av regelverket.

Frå 01.07.2000 blir Gartnerhallen sitt ansvar for å administrere gjennomføringa av avsetningstiltaka i grøntsektoren overført til Grøntproducentenes Samarbeidsråd (GPS).

På møte i Omsetningsrådet 10.06.1999 vart reguleringslagring av epler og pærer drøfta, og Samarbeidsrådet vart oppmoda om å kome med ei vurdering av effektane avsetningstiltaket har på prisutviklinga og varestraumen i marknaden, innan 01.03.2000.

Sekretariatet hadde den 09.05.2000 møte med representantar for Gartnerhallen og Norges Frukt- og Grønnsakgrossisters forbund for å få eventuelle innspel til endring av retningslinjene for dette avsetningstiltaket. Det vart teke utgangspunkt i brev av 08.05.2000 frå Gartnerhallen, der Samarbeidsrådet legg fram sine synspunkt på ordninga. Dei er positivt innstilte til ordninga, og viser til at effekten på prisnivået er størst i år med store avlingar.

Når det gjeld gjennomføring av ordninga går det fram av ovannemnde brev at Gartnerhallen meiner det må gjerast ei meir aktiv vurdering og fastlegging av kvantum og kvalitet som skal reguleringslagrast, og setjast strengare krav til lagringstid. Sekretariatet stiller seg kritisk til dette, då det føreset ein aktiv marknadsregulator. Som nemnt har ikkje grøntsektoren lenger ein økonomisk aktør som fungerer som marknadsregulator. GPS vil få ansvaret for gjennomføring av marknadsreguleringstiltak frå 01.07.2000. Det blir GPS som må kome med framlegg til sortar og kvantum for reguleringslagring.

I brevet av 08.05.2000 blir det òg vist til at lagringsgodtgjersla har vore uendra i mange år, og det vert gjort framlegg om at satsane for avlinga i år 2000 bør hevast for å kompensere for kostnadsauken dei siste åra. Satsane for lagringsgodtgjersle er ikkje endra sidan 1995. Sekretariatet meiner at det bør gjerast ei grundigare vurdering av effektane, før ein eventuelt hever satsane.

I ovannemnde brev står det at frukt- og grønnsakgrossistane og NKL meiner at partane i jordbruksavtalen har ansvaret for å vurdere om ordninga skal vidareførast og eventuelt nivået på tilskottet. På møtet vart det klarlagt at dei meiner at Omsetningsrådet har dette ansvaret.

Retningslinjer for reguleringslagring blir fastsett for eitt år og gjeld for avlinga dette året. Då retningslinjene har karakter av forskrift, gjer sekretariatet framlegg om å endre tittelen i samsvar med dette til "Forskrift om reguleringslagring...".

Til reguleringslagring av eple av avlinga i 1999 vart det brukt 289.075 kroner. Det vart ikkje iverksett reguleringslagring av pærer av avlinga i 1999.

Vedtak:

Med heimel i lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd, gjer Omsetningsrådet følgjande vedtak:

Forskrift om tilskudd til reguleringslagring av epler av avlingen i år 2000

Fastsatt av Omsetningsrådet 14.06.2000 med hjemmel i Lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd.

§1 *Virkeområde*

Av midler stilt til disposisjon under jordbruksavtalen for avsetningstiltak kan tilskudd gis til reguleringslagring av epler. Det er kun fruktlagre og produsenter som er godkjent av Omsetningsrådets sekretariat/Statens Landbruksforvaltning som kan delta i slik lagring. Godkjennelse, som forutsetter kjølelager, skal foreligge før 01.10.2000.

§ 2 *Vilkår*

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal så snart en har oversikt over årets avling gi forslag til Omsetningsrådet om hvilke sorter og kvantum som skal reguleringslagres og fra hvilken dato reguleringen skal gjelde - dvs. reguleringsperiodens begynnelse. Ordningen gjelder bare kl I og bedre sortering av de sorter som er med i lagringsprogrammet. Lagerregistrering foretas per 16. og 30. i måneden. Klasse 1 som er satt av til fabrikklevering er ikke tilskuddsberettiget.

§ 3 *Kvantum*

De godkjente lagringsverter (fruktlagre/produsenter) skal ved første telledato per 16.10.2000 gi spesifiserte oppgaver over totale lagerbeholdninger, sortsfordeling og kvaliteter i den form som Grøntprodusentenes Samarbeidsråd krever. Videre skal det gis spesifisert oppgave over det kvantum av de forskjellige sorter som ønskes reguleringslagret. Omsetningsrådets arbeidsutvalg fastsetter øvre grense for lagringskvantum med tilskudd for henholdsvis pærer og epler. Grøntprodusentenes Samarbeidsråd kan om nødvendig begrense kvantumet hos den enkelte lagringsvert. Minstekvantum for å bli med i reguleringslagringen er 5000 kg for den enkelte sort.

§ 4 *Satser*

For reguleringslagret vare gis en lagringsgodtgjørelse med kr 0,25 pr kg for det laveste kvantumet av de to første telledatoene. Ved telledatoene 16.11 og

30.11 er satsen kr 0,40 pr kg. Lagringsgodtgjørelse kan ikke gis etter 1. desember.

§ 5 *Søknad*

Søknad om lagringstilskudd etter pkt 4 sendes til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd.

5. FORSKRIFT OM NEDSKRIVINGSTILSKUDD VED FABRIKKLEVERING AV EPLER AV AVLINGEN I ÅR 2000

Retningslinjene blir fastsett for eitt år, og gjeld for avlinga dette året. Grøntprodusentenes Samarbeidsråd har frå 01.07.2000 ansvaret for gjennomføringa av ordninga.

I St. meld. nr 19 er det fastslått å avvikle marknadsreguleringa for pærer. Dette er stadfesta gjennom behandlinga i Stortinget 9. mai 2000. Pærer vert difor teke ut av regelverket.

Sekretariatet hadde 09.05.2000 møte med representantar for Gartnerhallen og Norges Frukt- og Grønnsakgrossisters Forbund for å få eventuelle kommentarar. Det kom framlegg om å auke satsen for tilskott til fabrikklevering til 1,35 kroner per kg. Formålet med tilskott til fabrikklevering av eple er å sikre produsentprisen ved fabrikklevering, dvs. kompensere for prisdifferansen mellom omsetning til konsum og omsetning til fabrikk. Satsen vart sist endra frå 1,00 kroner til 1,20 kroner i 1996. Tabellen nedanfor viser utviklinga i middels vegd noteringspris (i Oslo) for eple og pærer (sortar som blir noterte i samband med jordbruksavtalen) frå 1995 og fram til i dag. Prisane er gitt i øre pr. kg.

År	Eple	Pærer
1995	597	588
1996	684	571
1997	671	539
1998	676	565
1999	833	622

Av tabellen ser ein at det ikkje har vore nokon tydeleg tendens til auke i pris frå 1996, då satsen sist vart endra, og fram til og med 1998. Avlinga i 1999 var svært låg, og epla/pærene dette året vart difor selt til spesielt gode prisar. På grunnlag av dette ser sekretariatet ingen grunn til å auke satsen for nedskrivningstilskott til fabrikklevering av eple.

Då retningslinjene har karakter av forskrift, gjer sekretariatet framlegg om å endre tittelen i samsvar med dette til ”Forskrift om nedskrivningstilskudd...”.

Tidlegare år har leveransane til fabrikk vore:

	Eple	Pærer
1995:	4800 tonn	97 tonn
1996:	394 tonn	
1997:	496 tonn	97 tonn
1998:	1585 tonn	116 tonn

Marknadssituasjonen i 1999 ga ikkje grunnlag for leveranse av eple og pærer kl. I av 1999 års avling til fabrikk.

Vedtak:

Med heimel i § 11 i omsetningsloven av 10.07.1936 § 11, første ledd gjer Omsetningsrådet følgjande vedtak:

Forskrift om nedskrivningstilskudd ved fabrikklevering av eple av avlingen i år 2000

Fastsatt av Omsetningsrådet 14.06.2000 med hjemmel i Lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd.

§ 1 *Virkeområde*

Av midler stilt til disposisjon under jordbruksavtalen for avsetningstiltak gis det for epler av kvalitet kl I som blir levert til fabrikk som industrifrukt, et tilskudd på inntil kr 1,20 pr kg innanfor en ramme på 5 millioner kroner.

§ 2 *Vilkår*

Tilskuddsberettiget er yrkesprodusenter, fruktlagre, fruktsalgslag og grossister. For å få tilskudd må det leveres minst 2000 kg tilskuddsberettiget vare, jfr pkt 1. Leverandøren må selv gjøre avtale med mottaker (fabrikk) om levering.

§ 3 *Innmelding*

Epler av kvalitet kl I som skal leveres til fabrikk skal på forhånd meldes til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd. Meldingen til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal inneholde oppgave over det kvantum som ønskes levert samt angivelse av sort, kvalitet, sted og tid for levering. Det skal foretas kontroll av kvalitet og kvantum.

§ 4 *Søknad om nedskrivningstilskudd*

Søknad om nedskrivningstilskudd må sendes Grøntprodusentenes Samarbeidsråd innan 1 måned etter at fabrikklevering er avsluttet for

sesongen. Med søknaden skal følge gjenpart av avregning/veieseddel fra fabrikken. Avregningen/veieseddelen skal vise leveringsdato, kvantum, sort, kvalitet, pris og hvem som har levert varen. Det skal ikke utbetales tilskudd for varer som ikke er innmeldt til av Grøntprodusentenes Samarbeidsråd i samsvar med pkt 3.

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd sender samlet oppgave over fabrikklevering til Omsetningsrådet innen 1. mars.

§ 5 *Frakttilskudd*

Ved levering av epler etter denne forskriften, gis det et frakttilskudd på kr 0,10 pr kg for transportlengder mellom 100 og 200 km, kr 0,20 pr kg for transportlengder mellom 200 og 300 km og kr 0,30 pr kg dersom transportlengden er over 300 km.

§ 6 *Søknad om frakttilskudd*

Søknad om frakttilskudd sendes Gartnerhallen. Med søknaden skal følge gjenpart av avregning fra fabrikken. Avregningen skal vise leveringsdato, kvantum, sort, kvalitet, pris og hvem som har levert varen.

6. FORSKRIFT OM BILLEGSALSAKSJONAR FOR EPLE AV AVLINGEN I ÅR 2000

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd tek frå 01.07.2000 over ansvaret for gjennomføringa av ordninga med bruk av avsetningsmidlar til billegsal av eple og pærer. Dette ansvaret ligg fram til den tid hjå Gartnerhallen.

Sekretariatet hadde 09.05.2000 møte med representantar for Gartnerhallen og Norges Frukt- og Grønnsakgrossisters Forbund for å få eventuelle kommentarar. Det vart sagt at erfaringsvis er det vanskeleg å få heva prisane på dei behaldningane av eple og pærer som er att etter ein billegalsaksjon, og det vart stilt spørsmål ved prisutviklinga dersom ikkje dette avsetningstiltaket vart brukt. Dette spørsmålet er vanskeleg å finne noko eintydig svar på, men i år med store avlingar er det mogleg at prisnivået uansett ville ha kome ned på billegalsnivå. Det vart og gitt uttrykk for at billegalsaksjonar kan føre til skeivfordeling mellom grossistar. Det kom ikkje konkrete forslag til endring av retningslinene. Sekretariatet kjem heller ikkje med framlegg om endringar, men meiner iverksetjing av tiltak bør vurderast kritisk p.g.a. uvissa kring effekten av avsetningstiltaket.

I St. meld. nr. 19 er det fastslått å avvikle marknadsreguleringa for pærer. Dette er stadfesta gjennom behandlinga i Stortinget 9. mai 2000. Pærer vert difor teke ut av regelverket.

Billegsal av eple vart sist brukt for eple av 1995 års avling. Då vart det gjennom tiltaket omsett 2,5 mill kg eple, til ein samla kostnad på 4,6 millioner kroner. Dette tilsvara nesten halvparten av det volumet som låg på lager 1. november det året. Ved siste billegsal var det ingen av leverandørane som er att i dag som hadde under 2000 kg i kvote. Sekretariatet gjer difor framlegg om å heve grensa for minsteleveranse innmeldt til billegsal frå 500 kg til 2000 kg (pkt. 5 i retningslinene).

Retningslinjer for billegalsaksjonar for eple av år 2000 avlinga blir fastsett for eitt år og gjeld for avlinga dette året. Då retningslinjene har karakter av forskrift, gjer sekretariatet framlegg om å endre tittelen i samsvar med dette til "Forskrift om billegalsaksjonar...".

Vedtak:

Med heimel i § 11 i omsetningsloven av 10.07.1936 § 11, første ledd gjer Omsetningsrådet følgjande vedtak:

Forskrift om billigsalgsaksjoner for eple av avlingen i år 2000

Fastsatt av Omsetningsrådet 14.06.2000 med hjemmel i Lov til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror av 10.07.1936 § 11, første ledd.

- § 1 *Virkeområde*
Billigsalg kan settes i verk som markedsregulerende tiltak i medhold av jordbruksavtalens pkt. 3.2. Vedtak om iverksettelse gjøres av Omsetningsrådets arbeidsutvalg etter forslag fra Grøntprodusentenes Samarbeidsråd.
- § 2 *Vilkår*
Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal fremme forslag om kvantum, sorter, kvaliteter, priser og tidspunkt for billigsalget.
- § 3 *Kvote*
Engrosledd som tar imot epler direkte fra produsenter eller pakkerier er berettiget til kvote av det samlede kvantum som skal prisnedskrives ved billigsalget. Med engrosledd forstås omsetningsledd som i medhold av regler for tilskudd i grøntsektoren er godkjent som grossist.
- § 4 *Oppgaver*
De som er berettiget til kvote ved billigsalg og som ønsker å benytte denne rett, plikter å gi spesifiserte oppgaver over lagerbeholdninger, sortsfordeling og kvaliteter til Grøntprodusentenes Samarbeidsråd. Oppgavene skal gis i den form og til de tider som Grøntprodusentenes

Samarbeidsråd krever. Engrosleddene må akseptere at oppgaver over lagerbeholdninger blir kontrollert i den grad det anses nødvendig.

Med lagerbeholdning forstås det kvantum som engrosleddet har på eget lager av vedkommende vareslag og som er mottatt fra produsenter eller pakkerier samt det kvantum som engrosleddet har avtale med produsenter eller pakkerier om senere mottak av.

Ved gjennomføring av salgsaksjoner plikter de omsetningsledd som deltar i ordningen å følge de priser og bestemmelser som blir fastsatt for aksjoner.

§ 5 *Fordeling av kvantum*

Det samlede kvantum ved et billigsalg fordeles på kvoteberettigede som søker om kvote. Fordelingen foretas av Grøntprodusentenes Samarbeidsråd på grunnlag av siste lagertelling. Kvoter under 2 000 kg tildeles ikke.

§ 6 *Søknad*

Søknad om utbetaling av prisnedskrivningstilskudd sendes Grøntprodusentenes Samarbeidsråd. Frist for innsending av søknad om prisnedskrivningstilskudd er 1 – en – måned etter billigsalgperiodens utløp. Med søknaden skal følge gjenpart eller kopi av nummererte salgsdokumenter som viser salgsdato, vareslag, kvantum, kvalitet, pris og hvem som har mottatt varen. Salg av frukt som er innkjøpt til nedskrevet pris skal dokumenteres på samme måte som salg av egen kvote.

Prisnedskrivning utbetales for dokumentert salg til nedskrevet pris etter fradrag for kvantum innkjøpt til nedskrevet pris og oppad begrenset til den tildelte kvote.

§ 7 *Taushetsplikt, regnskap*

Grøntprodusentenes Samarbeidsråds ansatte som behandler søknader om prisnedskrivning, har taushetsplikt om de forretningsmessige forhold de blir kjent med gjennom behandling av søknader.

Grøntprodusentenes Samarbeidsråd skal avlegge regnskap for Omsetningsrådet innen 2 – to – måneder etter at billigsalget er avsluttet.

7. OPPEVELSE AV VEDTEKT OG AVTALE KNYTTET TIL OPPLYSNINGSKONTORET FOR FRUKT OG GRØNNSAKER

Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker (OFG) er i dag administrativt underlagt Omsetningsrådet, som har arbeidsgiveransvaret og tilsetter daglig

leder, og som godkjenner budsjett og regnskap for OFGs bruk av omsetningsavgiften, dels også andre midler over statsbudsjettet. Omsetningsrådet er øverste styringsorgan for kontoret, jf. vedtektene for OFG av 01.12.1992.

Samordning av den sentrale landbruksforvaltningen vil medføre at Omsetningsrådets sekretariat blir en del av et statlig forvaltningsorgan.

Styret i OFG har på denne bakgrunn diskutert mulige nye organisasjonsformer for OFG og foreslått at OFG omdannes til en stiftelse. Arbeidsutvalget og Omsetningsrådet behandlet denne saken i sitt møte henholdsvis 21.02.2000 og 20.03.2000. Omsetningsrådet gjorde slikt vedtak:

”Omsetningsrådet foreslår for avtalepartene i årets jordbruksoppgjør at OFG omorganiseres som en stiftelse og med de vedtekter som OFG har foreslått i brev av 11.01.2000. Det presiseres at Omsetningsrådet stiller vilkår for tildeling av midler til opplysningsarbeid for frukt og grønnsaker og for den rapportering som skal skje om bruken av midlene.”

Med forbehold om avtalepartene sin godkjenning av OFG som stiftelse, foreslår sekretariatet at vedtekter for OFG, fastsatt av Omsetningsrådet 01.12.92, og avtale mellom A.L. Gartnerhallen og Omsetningsrådet av 14.12.1992 om overtakelse av arbeidsgiveransvaret for OFG oppheves.

Etter at OFG er godkjent og etablert som stiftelse, bør det opprettes en avtale mellom Omsetningsrådet og Stiftelsen OFG om overtakelse av arbeidsgiveransvaret. Avtalen bør inneholde bestemmelser om når Stiftelsen OFG skal overta arbeidsgiveransvaret, hvem som skal være ansatt og de ansattes lønn og arbeidsvilkår. Inngåelse av slik avtale er drøftet med OFG sin daglige leder.

Vedtak:

På bakgrunn av at Omsetningsrådets sekretariat legges ned fra 01.07.2000 og Omsetningsrådets vedtak som foreslår for avtalepartene i årets jordbruksoppgjør at OFG omorganiseres som en stiftelse, foreslår Arbeidsutvalget følgende for Omsetningsrådet:

Vedtekter for Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker, fastsatt av Omsetningsrådet 01.12.92 oppheves.

Avtale mellom A.L. Gartnerhallen og Omsetningsrådet av 14.12.92 om overtakelse av arbeidsgiveransvaret for Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker erstattes av en ny avtale mellom Omsetningsrådet og Stiftelsen Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker.

8. MARKEDSREGULERING MELKESEKTOREN - OMSETNINGSAVGIFT PÅ MELK I 2. HALVÅR 2000

I brev av 19.05.2000 legger TINE Norske Meierier fram en vurdering omkring behovet for endring av omsetningsavgiften for melk for 2. halvår 2000. Av brevet går det frem at TINE Norske Meierier mener at det er grunnlag for å videreføre omsetningsavgiften på 16 øre pr. liter også for 2. halvår 2000. Dette forslaget er ikke styrebehandlet i TINE Norske Meierier, og det tas forbehold om dette.

Siden 1997 har omsetningsavgiften vært som vist i tabellen nedenfor.

År	1. halvår	2. halvår
1997	1 øre/ltr	22 øre/ltr
1998	22 øre/ltr	24 øre/ltr
1999	20 øre/ltr	14 øre/ltr
2000	16 øre/ltr	

Markedssituasjonen

I prognosene fra oktober 1999 ble det lagt til grunn en produksjon på 1.580 mill. liter melk i 2000, hvorav 20,6 mill. liter geitemelk. Med utgangspunkt i oppdaterte tall fra Prognoseutvalget for melk er det beregnet en leveranse på totalt 1565 mill. liter ku- og geitemelk for 2000. Dette fordeler seg med 815 mill. på 1. halvår og 750 mill på 2. halvår

I prognosene fra oktober i fjor fra TINE Norske Meierier ble de totale reguleringskostnadene i melkesektoren i 2000 beregnet til ca 278 mill. kr, fordelt med henholdsvis 169 mill. kr og 109 mill. kr på 1. og 2. halvår. Oppdaterte prognoser viser en reduksjon på 6,8 mill. kroner. I brevet sier TINE Norske Meierier at reguleringskostnadene forventes å bli redusert med 19 mill. kroner i forhold til oppinnelige prognoser. Differansen mellom 19 og 6,8 mill. kroner skyldes at TINE Norske Meierier i sitt brev også har inkludert merkevareeksporten som det ikke gis støtte til fra fondet.

Fondet for omsetningsavgift på melk

Fondet for omsetnings- og overproduksjonsavgift ble redusert med 87,9 mill. kroner i 1999, og var pr. 1.1.2000 på 40,6 mill. kroner.

For å ha dekning i fondet gjennom hele året bør fondet ha en størrelse på minimum 3 måneders normalt forbruk. Dette p.g.a. at avgiften betales inn i fondet 1½ mnd etter den måneden kostnaden oppstår, og p.g.a. at

overproduksjonsavgiften, som utgjør 20-25 mill. kroner, i vesentlig grad først innbetales i februar. I tillegg bør fondet være robust nok til å tåle en del svingninger p.g.a. av situasjoner som det kan være vanskelig å forutse i prognosene. Dette impliserer et fond på 60 - 70 mill. kroner.

I tabellen nedenfor har vi presentert regnskap for fondet for 1999 og budsjettet som ble vedtatt i Omsetningsrådet 29.11.99. I tillegg har vi satt opp sekretariatet sitt forslag til budsjett med utgangspunkt i de oppdaterte prognosene fra TINE Norske Meierier, samt en justering av forventet overproduksjonsavgift fra 30 til 20 mill. kroner. I dette budsjettet er omsetningsavgiften forutsatt å øke med 2 øre pr. liter til 18 øre pr. liter for 2. halvår i år. Dette vil gi et fond ved utgangen på året på 56,5 mill. kroner. Med utgangspunkt i en melkemengde på 750 mill. liter melk i 2.halvår vil en endring på 1 øre pr. liter føre til en endring i fondet på 7,5 mill. kroner. TINE Norske Meierier sitt forslag på 16 øre impliserer at fondet holdes uendret i løpet av 2000.

	<i>Regnskap</i>	Budsjett 2000	
	1999	Vedtatt 29.11.1999	Forslag til 14.6.2000
Fond 01.01	128 477	39 400	40 623
Omsetningsavgift	286 189	253 000	265 000
Overprod.avgift	24 800	30 000	20 000
Renter	4 526	1 000	3 000
INNTEKTER	315 515	284 000	288 000
Markedsregulering	392 084	268 000	261 000
Faglig/opplysning.	10 100	9 900	9 900
Adm. Oms.rådet	1 173	1 000	1 200
UTGIFTER	403 357	278 900	272 100
Fond 31.12	40 623	44 500	56 500
FONDSENDRING	-87 854	5 100	15 900

Ut fra ønsket om en økning av fondet, samt at en bør unngå for store svingninger i satsen, vil sekretariatet foreslå at satsen settes til 18 øre pr. liter i 2. halvår 2000. Det bør tas sikte på at fondet i løpet av 2001 økes for å oppnå ønsket størrelse.

Arbeidsutvalget vedtok i møte 20.3.2000 at det kortsiktige lånet til prisutjevningsordningen for melk i skal være innfridd innen 30.6.2000. Ved årsskiftet var lånet på 30,8 mill. kroner, og det var pr. 15.5.2000 på 6,4 mill. kroner. Dette lånet er ikke inkludert i tabellen ovenfor. Størrelsen på fondet samt lånet til prisutjevningen har gjort at det i deler av 1. halvår ikke har vært dekning i fondet til å dekke løpende markedsreguleringskostnader i 1. halvår i år. Dette understreker viktigheten av å ha tilstrekkelig størrelse på fondet.

Vedtak:

Med hjemmel i § 5 i Omsetningsloven gjør Omsetningsrådet følgende vedtak:

Omsetningsrådet foreslår for Landbruksdepartementet at omsetningsavgiften på ku- og geitmelk blir fastsatt til 18 øre pr. liter i 2. halvår 2000.

9. MARKEDSREGULERING I MELKESEKTOREN - ENDRING AV NÆRMERE BESTEMMELSER FOR MARKEDSREGULATOR S MOTTAKSPLIKT INNENFOR MELKESEKTOREN

Gjeldende markedsordning for melk trådte i kraft 1.7.97. Til denne ordningen ble det vedtatt "Retningslinjer for bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren". Videre ble det i Omsetningsrådet 13.5.97 med hjemmel i artikkel XI i retningslinjene vedtatt "Nærmere bestemmelser for markedsregulators mottaksplikt innenfor melkesektoren". Disse ble sist endret 20.3.2000.

I forbindelse med Omsetningsrådet sin behandling av Gausdalsmeieriet AS sin klage på mottakspliktsbestemmelsene ble det vedtatt å foreta en evaluering av disse i første halvår år 2000.

I brev av 26.1.2000 og 2.3.2000 blir aktørene bedt om å komme med synspunkter og forslag til endringer av gjeldende bestemmelser. Aktørene ble holdt løpende orientert om både forslag til, og faktiske endringer i bestemmelsene som fulgte etter Landbruksdepartementet sitt vedtak i klagen fra Gausdalmeieriet AS. Det er også avholdt møte med representanter med fra Meieribransjens Landsforbund.

I brev av 30.3.2000 og 13.4.2000 framsetter henholdsvis TINE Norske Meierier og Meieribransjens Landsforbund sine synspunkter på gjeldende bestemmelser. TINE Norske Meierier har ingen forslag til endringer. Meieribransjens Landsforbund mener bestemmelsene som ble vedtatt av Omsetningsrådet 20.3.2000 bryter med forskrift om prisutjevningssystemet for melk når det gjelder:

- 1) prissetting
- 2) regelen om varslingsplikt og minimumstid for levering; reguleringsbehovet for produsenter til frittstående aktører og til produsenter som leverer til selskap innenfor TINE.

1) Prissetting

Innholdet i de 2 første punktene i brevet fra Meieribransjens Landsforbund: ”En pris for all omsetning av melk”, og ”Pris for melk mellom meieriselskaper og levert markedsregulator” vedrører omsetning av melk mellom selskaper. Dette angår PU-ordningen og ikke mottakspliktsbestemmelsene. Dette blir derfor ikke behandlet videre her.

Den prisen som skal betales for melk som leveres i henhold til bestemmelsene er den pris det mottakende samvirkeselskapet benytter overfor egne leverandører i den aktuelle tidsperioden. Meieribransjens Landsforbund har ingen innvendinger mot dette, men mener at betalingen til produsentene må foretas av det selskapet som samler opp melken for å unngå unødig rapportering. Isolert sett kunne dette vært et rimelig argument.

2) Oppgjør til leverandør

Grunnlaget for mottakspliktsbestemmelsene var å gi alle melkeprodusenter, også de som leverer til uavhengige meieriselskap, sikkerhet for avsetning for produsert melk. I normale tilfeller har alle meieriselskap ansvar for melk fra sine leverandører. Mottakspliktsbestemmelsene er ment å komme til anvendelse når det oppstår ekstraordinære situasjoner som gjør at et uavhengig meieriselskap ikke kan eller vil motta melken. Bestemmelsene har aldri ment å være en sikkerhet overfor det uavhengige meieriselskap. Kjøp og salg av melk mellom selskaper reguleres derfor ikke av disse bestemmelsene.

I de tilfeller der mottakspliktsbestemmelsene kommer til anvendelse er det ett av TINE-selskapene som er mottaker av melken. Det har derfor blitt vurdert som naturlig at det er mottaker som betaler, og ikke det selskapet som er ansvarlig for å transportere melken. På den andre siden kan forslaget fra Meieribransjens Landsforbund betraktes som en naturlig videreføring av vedtaket i Landbruksdepartementet. Etter vedtaket i departementet er muligheten til å utøve kontroll med forutsetningen om at melken er hentet fra innmeldte produsenter, og ikke er en del av det uavhengige meieriselskapet sin regulering, sterkt redusert.

En slik endring vil også føre til økt risiko for at leverandører til uavhengige selskaper ikke får oppgjør for levert melk i situasjoner der et uavhengig meieriselskap går konkurs. Størrelsene på risikoen vil variere etter hvilke garantier eierne av selskapene har gitt, og deres evne til å oppfylle disse garantiene.

Med utgangspunkt i forslaget til Meieribransjens Landsforbund vil ikke de melkeprodusentene som er meldt inn etter bestemmelsene ha noen kontakt med markedsregulator eller noen av TINE-selskapene.

Med de begrensninger i kontrollmulighetene som Landbruksdepartementet sitt vedtak medfører, har den endringen som Meieribransjens Landsforbund her

foreslår liten praktisk betydning. Sekretariatet vil derfor foreslå å endre bestemmelsene på dette punktet, og at det innarbeides i bestemmelsen at det er det meieriselskapet som forestår innsamling av melken som foretar utbetaling av oppgjør til de produsentene som er meldt inn etter bestemmelsene.

3) Regelen om varslingsplikt og minimumstid for levering.

Meieribransjens Landsforbund hevder at regelen om 8 dagers varsling og minst 4 ukers levering er uforenlig med praktisk drift av anleggene, og sier at ”reguleringsbehovet i praksis vil variere fra uke til uke på grunn av variasjon i mottatt melkemengde og salg.” De viser i denne sammenheng bl a til sesongvariasjoner både når det gjelder produksjon og salg, og til variasjoner gjennom uken når det gjelder salg.

Dette punktet inngikk også i klagen på bestemmelsene fra Gausdalmeieriet AS våren 1999 som ble behandlet både av Omsetningsrådet og av Landbruksdepartementet.. Departementet ønsket ikke å imøtekomme Gausdalmeieriet AS når det gjelder denne delen av klagen, og sluttet seg til sekretariatet sin begrunnelse for disse reglene.

Sekretariatet vil gjenta det overordnede prinsippet om at markedsreguleringen har som formål å være et sikkerhetsnett ovenfor den enkelte primærprodusent og skal gi produsentene sikkerhet for leveranser av sine produkter.

Markedsreguleringen i melkesektoren har aldri hatt som formål å fange opp sesongmessige- eller ukentlige svingninger som oppstår for selskapene. Slike variasjoner må selskapene håndtere på forretningsmessig måte gjennom planlegging og gjennom avtaler med aktørene i markedet. Innenfor en slik planlegging er det i bestemmelsene lagt inn en mulighet for uavhengige meieriselskaper å levere overskudd av råmelk i perioder der produksjonen er større enn salg.

Mottakspliktsbestemmelsene har ikke hatt til hensikt å sikre at foredlingsledet får avsetning på sine varer gjennom en dobbel mottaksplikt. Dette er heller ikke tilfelle i kjøttsektoren. Sekretariatet finner det derfor urimelig å foreslå endringer i bestemmelsene på dette punktet.

Vedtak:

Med hjemmel i Retningslinjer for bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren, art XI, vedtar Omsetningsrådet følgende vedtak:

NÆRMERE BESTEMMELSER FOR MARKEDSREGULATOR MOTTAKSPLIKT INNENFOR MELKESEKTOREN

Fastsatt av Omsetningsrådet 13. mai 1997, med hjemmel i artikkel XI i Retningslinjer for bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren,

og med virkning fom. 1. juli 1997. Sist endret 14. juni 2000.

1. Vedrørende mottak av råmelk, gårds- og seterost, fjell- og gårdssmør samt fløte.

Dersom det hos et uavhengig meieriselskap med egne leverandører oppstår situasjoner hvor det er behov for at markedsregulator mottar råmelk fra vedkommendes leverandører, må innmelding skje senest 8 dager før oppsamling skal foretas, og oppsamling må skje i minimum en periode på 4 uker. Innmelding av volum og periode, og skal skje samlet fra det uavhengige meieriet direkte til TINE Norske Meierier.

Transport av melk etter disse reglene skal skje mest mulig direkte og uten å være innom noen av anleggene til det uavhengige selskapet. Oppsamling og inntransport skal skje etter minst samme standard som benyttes av det aktuelle TINE-selskap. TINE Norske Meierier overtar denne oppsamlingen dersom det uavhengige selskapet ikke er i stand til å gjennomføre denne i samsvar med disse forutsetningene.

Oppgjør til leverandører hos uavhengige meieriselskap skal foretas av det meieriselskapet som forestår innsamling av melken. Leverandørene har krav på å få et oppgjør for denne melken til minst samme pris som blir betalt leverandørene i det samvirkeselskapet som mottar melken.

Foretas oppsamlingen av et uavhengig meieriselskap har dette krav på å få betalt for melken tilsvarende det det mottakende samvirkeselskapet betaler egne leverandører i den aktuelle tidsperioden, men med fratrukk av eventuelle ekstrakostnader. Leverandører tilknyttet uavhengige meierier eller uavhengige meierier har ikke krav på eventuell etterbetaling fra meierisamvirket for deres leveranse under mottaksplikten.

Vedrørende mottak av smør eller melkefett i form av fløte.

Mottaksplikten gjelder kun uavhengige meieriselskaper som er aktører under ordningen med prisutjevning i Markedsordningen for melk.

Ved eventuell avtale om leveranser av melkefett i andre former enn smør fra slike aktører avgjør TINE Norske Meierier i hvilken form dette skal skje (fløte eller bearbeidet produkt) basert på månedlige prognoser fra den enkelte aktør. Prognosen samordnes med prognoseinnmelding til Omsetningsrådets sekretariat under ordningen med prisutjevning.

Innmelding av aktuelt volum skal skje til TINE Norske Meierier senest en uke før leveranse.

Oppgjør for leveransen skjer direkte mellom TINE Norske Meierier og den enkelte aktør.

Nødvendige utfyllende bestemmelser tilknyttet varespesifikasjon, kvalitetskrav og emballasje skal godkjennes av Arbeidsutvalget etter framlegg fra TINE Norske Meierier.

10. MARKEDSREGULERING I KJØTTSEKTOREN – RENTE OG PALLEHOLD 1. HALVÅR 2000

Satsen for rente på binding av egenkapital var 6,7 % i 2. halvår i 1999, og godtgjørelsen for pallehold var 807.000 kroner.

Prinsippene for godtgjørelsen til pallehold ble for kommende 3 – års periode fastsatt av Omsetningsrådet 19.10.98. Godtgjørelsen blir gitt for dekning av kapitalbinding av 24.100 paller til en innkjøpspris på kr 1.000 pr. stk. og med den rente som er lagt til grunn for kapitalbinding i øvrige satser i markedsreguleringen.

I grunnlaget for kompensasjonssatsene under markedsreguleringen benytter en ulik sats avhengig av om organisasjonene bruker egenkapital eller fremmedkapital. Kompensasjonen blir fastsatt på basis av en sammenveiling av de rentenivåene som er og har vært aktuelle, og ut fra registrert og anslått kapitalbehov.

RENTESATS FOR BRUK AV LÅNT KAPITAL I MARKEDSREGULERINGEN

Dato	18.05.00	Driftskredittlån		Landbruksbanken		Egenkapital	
		Rentesats	Lån	Rentesats	Lån	Restverdi lager	NIBOR 3 mnd
Januar	121 143 000	6,5 %	62 000 000	6,3 %	58 000 000	1 143 000	5,88 %
Februar	119 685 000	6,5 %	62 000 000	6,3 %	58 000 000		5,89 %
Mars	115 643 000	6,5 %	62 000 000	6,3 %	58 000 000		6,00 %
April	113 003 000	6,8 %	62 000 000	6,0 %	58 000 000		6,15 %
Mai	98 707 000	6,8 %	62 000 000	6,0 %	58 000 000		6,50 %
Juni	95 000 000	7,0 %	62 000 000	6,0 %	58 000 000		6,60 %
Margin for bruk av egenkapital (endra av OR 20.6.1997)							0,2 %

Sammenveid rentesats	6,4 %
-----------------------------	--------------

Verdien på reguleringslager fra januar – mai bygger på faktiske tall oppgitt fra Norsk Kjøtt, dette gjelder også rentenivået for samme periode. For juni har Norsk Kjøtt estimert verdien på reguleringslager til 95 mill. kroner og sekretariatet har estimert rentesatsen for denne måneden.

Med sammenveining av verdien av reguleringslager og NIBOR 3 mnd. rente for 1. halvår 1999 (tallene for april, mai og juni er prognoser), er renten i markedsreguleringen i kjøttsektoren utregnet til 6,4 %.

Palleholdsgodtgjørelsen blir etter dette for 1. halvår 2000:

$(24.100 \times 1.000 \text{ kr/pall} \times 6,4 \%) / 2 = 774.200 \text{ kroner.}$

Vedtak:

Med hjemmel i ”Retningslinjer for bevilgning til reguleringstiltak innenfor kjøttsektoren” fastsetter Omsetningsrådet slike satser for markedsregulering i kjøttsektoren i 1. halvår 2000:

Rente ved kapitalbinding	6,4 %
Pallehold	774.200 kroner

11. MARKEDSREGULERING I FJØRFESEKTOREN - SATSER FOR MARKEDSREGULERENDE TILTAK I 1. HALVÅR 2000

Med brev av 18.4.2000 oversender Prior Norge forslag til satser for markedsregulerende tiltak i fjørfesektoren i 1. halvår 2000.

Generelle forutsetninger bak beregningen av nye satser

I forbindelse med fastsettelsen av satser for markedsregulerende tiltak i fjørfesektoren for 1. halvår 2000 er det ingen prinsipielle endringer i forslaget fra Prior Norge i forhold til de foregående satsperiodene. Sekretariatet foreslår ingen endringer i forhold til Prior Norges forslag til satser.

1. Prisgrunnlag

Prisgrunnlaget for godtgjørelsene til markedsreguleringstiltak skal være Prior Norges engrosnoteringer redusert med en rimelig engrosmargin. Prisnivået som satsene beregnes ut fra skal dermed være et anslag for gjennomsnittlig pris på den aktuelle varegruppen (de aktuelle varenummer) for den perioden satsen skal gjelde. Den gjennomsnittlige rabattgivingen skal gjenspeiles i det prognosert

prisnivået. Endringene av representantvare i jordbruksoppgjøret i 1999 har ikke konsekvenser for beregning av satsene.

Prisgrunnlaget som inngår i beregningen av faste satser for fjørfekjøtt kan være ulike avhengig av om satsen gjelder billigsalg, lagring eller supplering. Den faste satsen for supplering er avhengig av andelen ferskvare i suppleringsleveransene.

Prior Norge viser til at andelen av ferskvare til supplering i forrige halvår var på 58% i forbindelse med nedbyggingen av reguleringslagre. Prior Norge antar at ferskvareandelen vil gå ned når reguleringslageret bygges opp. Reguleringslageret har økt i 1. halvår, og ifølge Prior Norge har andelen fersk kylling til supplering i 1. halvår variert mellom 35- og 39%. Prior Norge foreslår at andelen fersk kylling til supplering settes til 40% i 1. halvår 2000.

2. Vurdering av lager

Fra 1994 er det en forutsetning om at satsen for lagring av fjørfekjøtt skal knyttes til lagringskostnadene ved Bunes-lageret, hvor Prior Norge også er medeier. Lagringskostnadene består av lagerleie og håndteringskostnader. Lagerkostnadene ved Bunes-lageret er beregnet til 13,2 øre pr kg pr mnd, en økning på 0,8 øre i forhold til beregning som ble gjennomført våren 1997.

Prior Norge viser til at reguleringslageret våren 2000 vil øke slik at det igjen vil være behov for å benytte eksterne lagre. Ved utgangen av mars hadde Prior Norge ca. 65% av det totale lageret av oppbundet kylling på eksterne lagre. Fra høsten 1997 har kostnadene ved eksterne lagre vært satt til 15 øre pr. kg. pr. mnd. Prior Norge foreslår likevel å legge den beregnede satsen for Bunes-lageret til grunn for 1. halvår 2000. Sekretariatet har ingen innvendinger mot dette.

3. Rentenivå

Rentesatsen benyttet i grunnlaget for kompensasjonssatsene for markedsregulerende tiltak beregnes ut fra andel benyttet egenkapital eller fremmedkapital. Kompensasjonen fastsettes ved å vekte de rentenivåer som er/har vært aktuelle, og ut fra det registrerte/anslåtte kapitalbehovet som er nødvendig for å dekke verdien av reguleringslageret.

Fra og med 2. halvår 1997 tilskrives organisasjonene en margin på 0,2 % i tillegg til pengemarkedsrenten på egenkapital som er bundet i markedsregulerende tiltak. Rentesatsen på driftskredittlån i form av utlånte fondsmidler fra Omsetningsrådet, tilsvarer pengemarkedsrenten NIBOR 3-mnd med et marginpåslag på 0,6 %.

Med utgangspunkt i Prior Norge sin prognose for reguleringslager og anslått NIBOR 3-mnd rente for 1. halvår 2000 er renten i markedsreguleringen i

fjørfesektoren beregnet til 6,4 %. Dette er en reduksjon på 0,1 prosentpoeng fra 2. halvår 1999.

Dato: 10.04.2000		Driftskredittlån		Landbruksbanken		Egenkapital	
Mnd	Verdi reg.lager	Rente- sats, %	Lån	Rente- sats, %	Lån	Brukt egenkapital	NIBOR 3-mnd, %
Januar	21 817 380	6,5	-	6,3		21 817 380	5,88
Februar	22 572 680	6,5	12 000 000	6,3	8 000 000	2 572 680	5,89
Mars	25 939 160	6,5	12 000 000	6,3	8 000 000	5 939 160	6,00
April	28 054 000	6,8	18 000 000	6,0	8 000 000	2 054 000	6,20
Mai	30 212 000	6,8	20 000 000	6,0	8 000 000	2 212 000	6,20
Juni	32 370 000	6,8	22 000 000	6,0	8 000 000	2 370 000	6,20
						+ Margin	0,2

Sammenveid rentesats	6,4 %
-----------------------------	--------------

4. Beregningstekniske forutsetninger

Beregningen av satsene i fjørfesektoren er basert på:

- 1) Kompensasjon for rentekostnad beregnet ut fra en forutsatt kapitalbindingstid for de ulike tiltak
- 2) Kompensasjon for øvrige kostnader basert på promille- og prosentsatser på basis av prisene på de ulike varetypene.

Administrasjonskostnader (§ 2)

Budsjettet for Prior Norges sin godtgjørelse til administrasjon av markedsreguleringen for avtaleåret 1999/2000 ble godkjent Omsetningsrådet sitt møte 29.11.1999.

Suppleringslevering (§ 3)

Faste satser for suppleringslevering skal gi dekning for renter, svinn og risiko. Sekretariatet har ingen merknader til de beregningstekniske forutsetninger for disse satsene. Sekretariatet vurderer det som riktig å legge til grunn Prior Norge forslag til satser ved suppleringsleveranser.

Kjøle- og fryselagring (§ 4)

Faste satser for lagring skal gi dekning for renter, forsikring, svinn og lagring inklusive håndtering. Sekretariatet vurderer det som riktig å legge til grunn Prior Norges forslag til satser ved kjøle- og fryselagring.

Vedtak:

Faste satser

I samsvar med «Retningslinjer for bevilgninger til markedsreguleringstiltak innenfor fjørfesektoren» og med virkning fra og med 01.01.2000 til og med

30.06.2000 fastsetter Omsetningsrådet satsene for markedsregulering i fjørfe-sektoren slik:

Paragraf i retnings- linjene	Reguleringstiltak og varegruppe	Satser i øre pr kg	
		Ny sats	Gammel sats
§ 3	<u>Suppleringslevering</u>		
	Egg	4,5	4,6
	Kylling	5,0	5,1
§ 4	<u>Kjølelagring (pr uke)</u>		
	Egg	9,8	9,8
	Heleggpulver	11,8	12,0
§ 4	<u>Fryselagring (pr mnd)</u>		
	EGGEHVITE	19,1	18,6
	HELEGGMASSE	24,9	24,1
	Kylling	25,0	24,8
§ 7	<u>Billiglevering</u>		
	Kylling	12,0	12,0
	I tillegg skal det ved billigleveranser av kylling utbetales en fast kompensasjon pr kg for kostnader tilknyttet kapitalbinding, svinn og risiko på 2,8 promille av faktisk billigsalgspris.		
§ 9	<u>Eksportlevering</u>		
	For eksportleveranser av egg, heleggmasse, heleggpulver, eggehvite og kylling utbetales en fast kompensasjon pr kg for kostnader tilknyttet kapital-binding på 5,3 promille beregnet ut fra faktisk eksportverdi. I tillegg dekkes utgifter til kontroll med videre etter regning.		

12. OVERDRAGING AV VERKSEMDA I OMSETNINGSRÅDET SITT SEKRETARIAT TIL STATENS LANDBRUKSFORVALTNING

Stortinget vedtok 16.12.1999 i Besl.O.nr.41 (1999-2000) Lov om kornforvaltning m.v. § 9 som gjaldt omsetningslova:

”§ 3 nytt syvende ledd skal lyde:

Oppgåvene med å førebu sakene for rådet, følgje opp vedtaka og krevje inn og administrere avgiftsmidlane vert lagt til det organet som departementet fastset.

§ 4 annet ledd første punktum skal lyde:

Utgiftene som staten har i samband med oppgåvene som nemnde i § 3 siste ledd, skal greidast ut av dei avgiftene som vert pålagde med heimel i denne lova.”

I brev av 31.3.2000 orienterer Landbruksdepartementet formelt om vedtaket i Stortinget om etableringa av Statens landbruksforvaltning (SLF), og fastset at oppgåvene som Omsetningsrådet sitt sekretariat utfører vert overført til det nye forvaltingsorganet frå 1. juli i år. Rådet sine oppgåver som arbeidsgjevar vert dermed avvikla 30.6.2000.

Rådet har uttalt seg tidlegare to gonger om saka, gjennom vedtak 19.10.1998 og 9.9.1999.

I det første vedtaket godtok rådet av sekretariatet kunne vere tilsett i staten, så lenge Omsetningsrådet framleis hadde instruksjonsretten overfor sekretariatet når det gjaldt Omsetningsrådet sitt ansvarsfelt. Sekretariatsfunksjonen for rådet skulle ikkje instruerast av Landbruksdepartementet eller SLF. Det vart også stilt som absolutt vilkår at dei tilsette i dei fire institusjonane ville bli behandla likt i forhold til rettar i samband med samordninga.

Vedtaket i september 1999 gjaldt endringar i omsetningslova som følgje av omorganiseringa. Rådet foreslo å gjere rådet sin instruksjonsrett over sekretariatet tydelegare enn det departementet hadde lagt opp til, men dette vart ikkje følgt opp. Rådet såg det vidare som naturleg at sekretariatsfunksjonane vart samla i det nye forvaltingsorganet. Dette er innfridd gjennom organiseringa i Seksjon omsetning. Rådet føresette vidare at leiaren for sekretariatfunksjonen skulle rapportere direkte til administrerande direktør i SLF. Dette er det ikkje lagt opp til, då ansvaret for å følgje opp vedtak i rådet er lagt i ein seksjon, underlagt ein avdelingsdirektør.

Rådet tok i det siste vedtaket også opp dei tilsette i sekretariatet sine rettar, mellom anna spørsmålet om pensjon, særleg for dei eldste, og ansiennitet og individuelle rettar. Rådet la til grunn at Landbruksdepartementet tok del i arbeidet med å sikre desse rettane. Dette arbeidet er ikkje avslutta.

Styringsgruppa for samordninga har det overordna ansvaret for arbeidet med opprettinga av SLF. Arbeidet med å avklare styrings spørsmål mellom

Landbruksdepartementet og Statens landbruksforvaltning har vore delegert til ei arbeidsgruppe som avslutta sitt arbeid 11.5.2000. Rapporten blir behandla i styringsgruppa 24.5.2000 og vil bli lagt fram for Arbeidsutvalet så snart som mulig. Rapporten omtalar også forholdet mellom Omsetningsrådet, Landbruksdepartementet og SLF.

Premissane frå Stortinget om at styringsmessige prinsipp skal vidareførast, har blitt lagt til grunn for arbeidet. Styringsrelasjonen frå Omsetningsrådet til SLF er presisert ved at rådet har ein viss styringsrett mot den delen av verksemda i SLF som gjeld arbeidet innafor rådet sitt ansvarsområde. Dette vil vere område der dei administrative kostnadene også vert finansiert av omsetningsavgiftene. Det har blitt understreka at det er viktig å lage retningsliner med klar ansvarsdeling mellom LD og rådet. Koplinga mellom oppgåvene for Omsetningsrådet og finansieringa av administrative kostnader over omsetningsavgiftene må vere tydeleg.

Det har vore semje om at Omsetningsrådet har full styringsrett over sekretariatsfunksjonen, ivareteken gjennom Seksjon omsetning, i faglege spørsmål. Styringsretten er avgrensa av rammer som er fastsett i årlege tildelingsbrev frå Landbruksdepartementet til SLF, i andre grunnlagsdokument eller etter avklaring med Landbruksdepartementet. Rådet må difor til ei kvar tid vurdere om sekretariatsressursane er tilpassa krava til saksførebuing og ta dette opp med Landbruksdepartementet.

Det er understreka at SLF må opptre slik at landbrukspolitikken ikkje bidrar til vridningar i konkurranseforholda mellom marknadsregulatorane og andre aktørar.

Det er SLF som har sekretariatsfunksjonen for rådet. Styringssignal som rådet ynskjer å formidle mot departementet eller sekretariatet går difor gjennom administrerande direktør for SLF.

Det er ikkje avklart korleis sekretærfunksjonen skal utøvast. Den praktiske sekretariatsutøvinga mellom rådet og SLF må SLF ta stilling til. Arbeidsutvalet og Omsetningsrådet bør drøfte dette.

Vedtak:

Med heimel i omsetningslova § 11, første ledd og Besl.O.nr.41 (1999-2000) Lov om kornforvaltning m.v. § 9, gjer Omsetningsrådet følgjande vedtak:

Omsetningsrådet registrerer at Omsetningsrådet sin instruksjonsrett over sekretariatsfunksjonen vert oppretthalden.

Oppgåvene som Omsetningsrådet sitt sekretariat utfører for Omsetningsrådet, vert overført til Statens landbruksforvaltning frå 1.7.2000.

13. MARKEDSREGULERING MELKESEKTOREN - FAST RENTESATS 1. HALVÅR 2000

I henhold til art. XII i "Retningslinjene for bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren", skal det for hvert halvår fastsettes en fast rentesats. Rentesatsen anvendes som grunnlag for renteberegning av markedsregulators tilgodehavende etter art. II t.o.m. X, art. XIII samt for godtgjøring av løpende kapitalbinding etc.

Utover svingninger i det generelle rentenivået, skal rentesatsen reflektere finansieringskilde (egenkapital, lån fra avgiftsfondene, Landbruksbanken eller annen ekstern kilde) og med tillegg av marginer avhengig av låneform.

For TINE Norske Meierier er situasjon at de har tilstrekkelig egenkapital til å dekke de løpende omkostningene. Etter vedtak i Arbeidsutvalget i 1997 får markedsregulatorene fra og med 2. halvår 1997 en margin på 0,2 prosentpoeng for å forvalte egenkapital som nyttes til å finansiere kapitalbinding under markedsreguleringen. Med utgangspunkt i NIBOR 3-mnd. rente for 1. halvår 2000, sammenveid med prognose for reguleringskostnader, gir dette en rentesats på 6,7 %. Dette er 0,3 prosentpoeng høyere enn for 2. halvår i fjor.

Vedtak:

Med hjemmel i artikkel XII i "Retningslinjene for bevilgninger til reguleringstiltak innenfor melkesektoren", fastsetter Omsetningsrådet den faste rentesatsen for 1. halvår 2000 til 6,7 %.

14. MARKEDSREGULERING I KJØTTSEKTOREN - ADMINISTRASJONS- GODTGJØRELSE 1999/2000

Med brev av 27.4.2000 søker Norsk Kjøtt om kr 13.147.977 i administrasjons-godtgjørelse for 1999/2000. Dette er 1,1 mill. kroner lavere enn søknaden for 1998/99, og kr 265.523 lavere enn det budsjettet som ble vedtatt for 1998/1999.

Norsk Kjøtt har i søknaden lagt til grunn den reduksjonen som ble gjort ved behandlingen av forrige års søknad for avdeling "Stab Norsk Kjøtt Marked", slik at det nå søkes om en andel på 30% av totalkostnadene for avdelingen.

Kostnadene til EDB/IT er redusert p.g.a. reduserte totalkostnader og redusert andel. Den reduserte andelen har sin bakgrunn i at det ikke er planlagt eksterne kjøring hos A/S EDB i avtaleåret.

Kostnadene til intern postavdeling er ble ikke tatt med forrige år. Denne er nå tatt med en andel på 4,6% av totale kostnader. For de øvrige avdelinger er det ikke vesentlige endringer i andel til markedsregulering. I avdeling markedsbalanse er totalkostnadene i budsjettet økt fra 7,1 mill. kroner til 8,1 mill. Dette medfører at kostnadene det søkes dekning for øker med 934.000 kroner.

Søknaden om budsjett kommer helt i slutten av budsjettperioden. Dette på tross av brev fra sekretariatet, sendt 4.10.99. Søknaden er ikke satt opp i henhold til krav som er framsatt i vårt brev. Dette gjelder:

Forhold	Merknader
- regnskap forrige periode	Det ble bedt om et nettoregnskap der andre utgifter ikke var tatt med. Dette er ikke gjort. Det som er mottatt er et totalregnskap for de angjeldende avdelinger.
- kostnader til telefon	Disse er i søknaden ikke dokumentert slik det ble bedt om.

Norsk Kjøtt foreslår å redusere beløpet med 1,5 % p.g.a. at søknaden gjelder avtaleåret 1999/2000, mens det i budsjettet er lagt inn en forventet kostnadsvekst på 3 % for år 2000. Derfor korrigerer de totalbeløpet med en faktor på 0,985 og de søker om å få godkjent kr 13.147.977.

Ut fra at søknaden ikke medfører endringer i det grunnlaget som tidligere har vært lagt til grunn, og at beløpet som det søkes om ikke medfører noen økning av kostnadene, vil sekretariatet foreslå at den godkjennes, men at beløpet p.g.a. manglene avrundes nedover til 13 mill. kroner.

Før neste søknad må det foretas en nøye gjennomgang for å sikre tilstrekkelig dokumentasjon/spesifikasjon av regnskap og budsjett. Videre må markedsregulator fremme søknaden slik at den kan behandles innen utgangen av kalenderåret.

Siden avtaleåret på det nærmeste er avsluttet, betraktes kostnadene til administrasjon som kjent, og sekretariatet foreslår at det avsatte beløpet bevilges uten at Norsk Kjøtt søker spesielt om dette.

Vedtak:

Med hjemmel i ”Retningslinjer for bevilgninger til reguleringstiltak innenfor kjøttsektoren, vedtatt av Omsetningsrådet 14.3.96” pkt II gjør Omsetningsrådet følgende vedtak:

Godtgjørelse til Norsk Kjøtt for administrering av markedsregulering i kjøttsektoren fastsettes til 13 mill. kroner for 1999/2000.

Det avsatte beløpet blir bevilget av midler stilt til disposisjon av midler fra omsetningsavgiften på kjøtt.

Omsetningsrådet forutsetter at Norsk Kjøtt redegjør for manglende oppfølging av tidligere krav, jf. brev av 04.10.1999 fra Omsetningsrådets sekretariat.

15. MØTEPLAN ANDRE HALVÅR 2000

Arbeidsutvalet behandla saka i møte 14.6.2000 og foreslår følgjande fem møtedagar i andre halvår i 2000:

Torsdag	24. august
Måndag	25. september
Torsdag	26. oktober
Tysdag	14. november
Onsdag	29. november

Følgjande møtedagar vert foreslått for Omsetningsrådet i andre halvår 2000:

Torsdag	26. oktober
Onsdag	29. november

I møtet vart det foreslått å endre datoen for Arbeidsutvalet og Omsetningsrådet sitt møte i oktober til fredag 20. oktober. Dette vart vedteke.

Vedtak:

Følgjande møtedagar vert fastsett for Omsetningsrådet andre halvår 2000:

Fredag	20. oktober
Onsdag	29. november

Møtet blei avslutta kl. 1015.